

ARNHEMISCHE SCOURANT.

WOENSDAG 8 SEPTEMBER.

De prijs dezer Courant, die geregeld vijfmaal weeks wordt uitgegeven, en wel op Dingsdag, Woensdag, Donderdag, Zaterdag en Zondag, is 5 in de drie maanden.

De prijs der Advertentiën is, van een tot vijf regels, f1.00, en voor elken regel daarboven 20 centen, behalve 35 centen zegelregt, voor elke plaatsing.

Buitenlandsche berigten.

ITALIE.

Rome, 26 aug. De paus heeft den aanleg van spoorwegen van Rome naar Ceperano (in het Napolitaansche) en van Rome naar de grenzen van Modena toegestaan. Twee maatschappijen zullen dit werk uitvoeren.

Zijne Heiligheid heeft, bij gelegenheid der prijsnitdeeling aan de studenten, in de kerk der universiteit vergaderd, eene aanspraak gedaan, waaruit men het volgende mededeelt. Na hante lijfde tot de studien, hun rustig en bescheiden gedrag geroemd te hebben, vermaant hij hen de wijsheid in acht te nemen, welke van de godsdienst onafscheidelijk is, en de overdreven zucht naar eenwigheden te matigen; bij welke gelegenheid de paus verklaarde, dat hij aan zijne onderdanen al die hervormingen en verbeteringen zou toestaan, welke niet strijdig zouden zijn met den aard der heerschappij van den kerkelijken staat, daar hij deze geheel en ongeschonden wilde bewaren.

— De laatste berigten uit Italië zijn uit Florence van 27, en Turin 28 augustus. Te Florence is een staatsraad benoemd, alsmede een nieuw ministerie van graven en justitie. De minister Campini, waarover de liberalen zoo vele klagten hebben aangeheven, legt de portefeuille neder; doch blijft lid van het kabinet. Baldasseroni is tot minister van financiën benoemd. Ook zal de portefeuille van buitenlandsche zaken en van oorlog aan andere handen worden toevertrouwd. Eindelijk is hoop gegeven op de oprigting der nationale garde. De dagbladen van Turin bevelen hoofdzakelijk verslagen van onbeduidende ongeregelheden te Livorno en Lucca. Er was sprake van eene verandering van het ministerie in den zin van vooruitgang.

— Als een voorbeeld van de tegenwoordige stemming in den kerkelijken staat, kan strekken een manifest der kapucynen van Perugia, waarin zij zich bereid verklaren, om de wapenen voor het vaderland op te vatten. Dit merkwaardig stuk begint met de woorden: »En ook wij, monniken van Perugia, gevoelen, dat wij burgers zijn en houden het voor onze pligt, ons gemeenschappelijk vaderland naar ons vermogen te dienen. — Op de oproeping van onzen edelen Pater zullen wij, zóowel als eens de monniken te Lignano, Genua en op Corsica onder Paoli, gereed zijn, ons schoon vaderland te verdedigen en met het geroffel der trom den klank der klokken te mengen en liederen der overwinning aan te heffen. Zoo zullen wij bewijzen, dat het gerucht, als waren wij Pius en het vaderland minder toegedaan, een eijlondige laster is.»

DUITSCHLAND.

Frankfort, 4 sept. De Oostenrijkische Beobachter bestrijdt een artikel van een dagblad van Rome, de zaken van Ferrara betreffende, waarbij melding wordt gemaakt van twee protesten, welke van wege den paus in 1815 op het Weener congres werden overgegeven. De Beobachter merkt daaromtrent het volgende aan. Het eene protest liep over de volgende punten: a, de niet-herstelling van de geestelijke verstandommen; b, het niet-teruggewen van de geestelijke goederen; c, de niet-herstelling van het heilige roomsche rijk. Het tweede was daartegen gerigt, dat aan den Heiligen Stoel Avignon, het graafschap

Venaisin en het op den linker oever van de Po gelegene gedeelte van de legatie Ferrara niet teruggewen werden, alsmede tegen het aan Oostenrijk toegekende regt van bezetting der vestingen Ferrara en Comacchio. Doch de protesten werden beschouwd als eene formaliteit, waarvan de vervulling, volgens de oude overleveringen der roomsche curie, vereischt werd en hadden geenerlei gevolg. Wil men er thans op terugkomen, dan is het klaar, dat de zaak behoort tot het gebied der Europeesche trakaten, waarbij in den jare 1815, na de omkeeringen van eenen stormachtigen tijd eene nieuwe staatsorde gevestigd werd.

ENGELAND.

Londen, 4 sept. De aandacht is hier thans grotendeels op de Italiaansche aangelegenheden gevestigd. Men hecht vrij wat belang aan de verklaring van den koning van Sardinië, dat deze den paus wil bijstaan. De Times betoogt, dat het vooral voor Sardinië van gewigt is de onschendbaarheid van grondgebied te handhaven; dat Oostenrijks regt tot eenen inval alleen in tijd van oorlog zou te wettigen zijn; en dat het buiten allen grond en goede staatkunde is, om de wijze hervormingen des pausen met geweld te willen stuiten.

— Bergsteren morgen had er in de voorstad Lambeth een zonderling ongeval plaats. Een bakker had aangekondigd, dat hij zijn brood een halve stuiver goedkooper dan iemand ander zou geven. Zoo als men wel begrijpen zal kwamen eene menigte menschen in zijnen winkel, doch plotseling zakte de de vloer waarop zij stonden, in, en ongeveer een 30tal personen kwamen, tot groote verwondering der knechten, in de bakkerij vallen. De meesten zijn er met de schrik afgekomen, slechts enkelen hebben eenige ligte wonden ontvangen.

— Er zijn berigten van de Kaap de Goede Hoop, loopende tot den 30sten juni en meldende, dat er nabij de Kat-rivier den 15den juni een gevecht tusschen de Engelsche troepen en eenen stam der Kaffers onder Sandilla heeft plaats gehad, waarbij de laatste, wegens hun aantal, de overhand hebben behouden. In weerwil dier zegepraal was hun verlies vrij aanzienlijk, terwijl de Engelschen slechts weinige manschappen hebben verloren, hoewel de luitenant Russell, een der bloedverwanten van den eersten minister, zwaar gewond werd en den 17den overleden is.

FRANKRIJK.

Parijs, 4 sept. De ornit in de straat St. Honoré duurt steeds voort. Bergsteren hebben 150 inhechtenis-nemingen plaats gehad, ten gevolge van eenen aanval op de wacht, bij de poort St. Eustache. Er werden nog aanhoudende personen gevangen genomen. Intusschen schijnen die oploopen geen staatkundige oorzaak te hebben.

— De heer Eynard heeft de 20,000 £, welke hij ten behoeve van Griekenland had aangeboden, betaald.

— Een deurwaarder te Vouziers, die belast was met het ingijzelen van eenen kwaden betaler, zag dezen in zijnen winkel staan. Daar hij hem in zijne woning niet mogt arresteren zonder den bijstand des vrederegters en deze niet bij de hand was, bedacht hij de volgende list. Een fraai rozenboompje, het voorwerp der aanhoudende zorg van den schuldenaar, stond in de vensterbank. Dit nam de deurwaarder weg en snelde er mede voort, waarop de schuldenaar, meer aan de rozen dan aan zijne nete-

lige positie denkende, den vermeenden dief achterna liep, dië, na eenmaal buitenshuis zijnde, door twee agenten van politie werd opgevangen, terwijl de deurwaarder hem het rozenboompje teruggaf om zich daarmede in de gijzeling te troosten.

— In den Progrès van het departement Pas-du-Calais leest men het volgende: Alvorens paus te zijn was Z. H. Pius IX voor ruim dertig jaren garde d'honneur. Velen onzer medeburgers herinneren zich met hem gediend te hebben, toen hij eenvoudig garde was in het 1ste eskadron van het 1ste regiment. De garde d'honneur Mastai, thans paus Pius IX, was goed soldaat en braaf strijdenoot, en hij had tot brigade-generaal een onzer staatkundige vrienden, die ons deze bijzonderheden medegedeeld heeft.

— In de Presse lezen wij het volgende: Wij hebben bedenkelijke tijdingen uit Madrid ontvangen. Na alle mogelijke pogingen had de generaal Narvaez op den 30sten augustus er van afgezien, om een nieuw kabinet samen te stellen. Hij was bezweken voor den wil der koningin, den tegenstand van Salamanca en bovenal voor de onvermoeibare intrigues van den heer Bulwer. De gezant van Engeland heeft hemel en aarde daartoe in beweging gebracht. De koningin, aan hare eigene gedachten overgelaten, en bedaard haren persoonlijken toestand en dien van Spanje overziende, zon den generaal Narvaez natuurlijk ontvagen als de man, die door zijn verstand, zijn karakter en zijne diensten geroepen was, om de orde en de zaken te herstellen, de bedaardheid in de gemoederen terug te brengen en den troon weder in die achting te verheffen, welke hij dreigde geheel te zullen verliezen. Maar toen heeft zich de heer Bulwer, vooral door deze omstandigheden bedreigd, naar het paleis begeven, alwaar hij al dadelijk den noodlottigen invloed hernam, welken hij door middelen, te verkrijgen wist, wier geheim in den boezem der Engelsche diplomatie berust. Hij heeft de koningin afschrik weten in te boezemen voor de plannen van den generaal Narvaez, dien hij voorstelde als het hoofd eener zamenzwering te Parijs tegen het koninklijk gezag. Hij heeft aangenomen de echtscheiding te doen plaats hebben, te zorgen, dat de koningin de hand erlange van eenen zoon der koningin van Portugal, wier bruid zij slechts blijven zoude tot op den dag, dat hij oud genoeg zoude zijn, om te kunnen trouwen. Intusschen zoude zij van haar geheel gezag en hare geheele vrijheid het volste gebruik kunnen maken, en de generaal Serrano zoude tot majordomo-majoor en kapitein-generaal van Madrid benoemd worden. Deze vooruitzichten en de commentairen, waarmede de heer Bulwer ze heeft versierd, hebben de voornemens der koningin geheel doen veranderen, die al de plannen des generaal Narvaez met dezelfde levendigheid verworpen heeft, als zij dezelfde in het eerst had aangenomen.

SPANJE.

Madrid, 31 aug. Thans zegt men, dat de heer de Salamanca met de samenstelling van een nieuw ministerie zal worden belast.

BELGIE.

† Brussel, 4 sept. »De ongelukkige slagtoffers van den hier gepleegden moord zijn heden middag begraven, vergezeld van eene menigte volks, dat zich om de lijkkoets henen verdrong, en dat geenszins droefheid, maar wel blijdschap op het gelaat droeg. De begrafenis geleek eerder op een feest, dan wel op eene uitvaart.»

Brussel, 6 sept. Men schijnt op weg te zijn om de moordenaars van het plein St.-Gery op het spoor te komen. Eene vrouw, welke naar den weg vroeg om de stad uit te komen en een mandje droeg, is verdacht voorgekomen en aangehouden; onderzocht zijnde; heeft men in het mandje een strookje papier gevonden, waarop geschreven stond: *Evenepoel*, . . . plein St.-Gery . . . (het nummer) een huis door drie vrouwen bewoond.

Van het verhoor, dat gemelde vrouw ondergaan heeft, is nog niets uitgelekt; inmiddels wordt zij in verzekerde bewaring gehouden.

— Men verneemt nader, dat de somnambule, mev. *W.*, welke beschuldigd wordt tot den dood van den heer *Moches* aanleiding te hebben gegeven, en daarom in hechtenis genomen is, tot een oud adellijk Antwerpsch geslacht behoort. Zij is omstreeks 42 jaar oud en werd dikwijls door dien heer bezocht. De apotheker, die gezegd werd de kruiden te hebben geleverd, heeft in den brief aan een der Antwerpsche bladen zijne onschuld aan den dood van zijnen vriend betuigt.

Bieneulandsche berigten.

Zwolle, 6 sept. In de vorige week is de diligence op den straatweg naar Almelo in de nabijheid dier plaats vast blijven zitten, en zijn de passagiers genoodzaakt geweest er uit te klimmen. Deze zijn er alstoen met groote inspanning van krachten ten laatste in geslaagd, de diligence weder vlot te krijgen.

Arnhem, 7 sept. Wij ontvingen de aansporing aan de Amsterdamsche stemgerechtigden, bij *A. Zwaersaard en Zoon* uitgegeven. Dezelfde verdienstelijke pen, welke zoo veel heeft toegebracht, om aan het werk der verkiezingen dat belang te doen hechten, hetwelk het verdient, is weder niet achtergebleven en heeft met korte, maar scherpe en juiste trekken onzen toestand geschetst en de burgerij opgeroepen om hare pogingen ter verbetering in te spannen. Wij hopen, dat zijne woorden in Amsterdam denselven uitslag zullen hebben als in het vorige jaar en overal elders, waar plaatsen in het kiezers-collegie te vervullen zijn, open ooren zal aantreffen. Wij wisten daartoe niet beter mede te werken, dan door het stuk in zijn geheel alhier te laten volgen.

»MEDEBURGERS!

»Vereeniging en vooruitgang!

»Het tijdstip is genaderd, waarop gij het eenige staatkundig regt moet uitoefenen, hetwelk u vergund is.

»Dit oogenblik is gewichtig.

»Gij wordt geroepen, elf opengevallene plaatsen in het kiezers-collegie wederom aan te vullen.

»Gij moet uwe overwinning van 1846 voltooijen en bevestigen.

»Gij moet toonen, wat ook nu, wat zelfs onder het gebrekkigste en ellendigste stelsel, dat ergens of immer voor verkiezingen bestaan heeft, de kern der natie, wanneer zij eenstemmig is en handelt, vermag.

»Dat geene enkele stem verloren ga!

»Hoe eng men uw regt heeft beperkt, hoe men het ook getracht heeft te besnoeijen en tot eenen nietswaardigen vorm te vernederen, door hoe vele middelen men de uitoefening heeft belemmerd: toont, dat, waar geestdrift en burgerzin u bezielen, gij daardoor de gebreken van den vorm weet aan te vullen, de hinderpalen, welke eener eenparige keuze in den weg staan, te overwinnen, en de berekening, welke den grondslag uitmaakt van het tegenwoordige reglement, te verijdelen.

»Wie bloost niet bij de gedachte, dat, gedurende meer dan vijf en twintig jaren, de verkiezingen in Nederland, in Amsterdam, door onze laauwheid en door onze onverschilligheid; niets zijn geweest, dan eene loutere klank, eene ijdele beoogcheling?

»Wie bloost niet bij de gedachte, dat hij zelf door zijne laauwheid en onverschilligheid heeft bijgedragen, om zulk eenen staat van zaken te doen voortduren?

»Verpt eenen blik op het verledene, op het tegenwoordige, en vraagt u dan in gemoede af, of gij tot dusverre uwen burgerplicht hebt vervuld. Uwe stemmen zijn verloren gegaan; veelal werden de stembiljetten niet ingevuld; soms werden de namen der aftredende kiezers werktuiglijk nageschreven; overleg, afspraak, vereeniging, nergens; de benoeming der kiezers voor een negenjarig tijdvak ontwaardde in eene levenslange aanstelling; de leden van den Raad, te gelijk leden van het kiezers-collegie, kozen wie hun welgevallig was; de burgerij, lijdelijk en werkeloos, zag het aan, als raakte het hare belangen niet. De geheele zaak der verkiezingen verloor hare beteekenis: slordigheid in de opmaking der lijsten van stemgerechtigden en verkiesbaren, slordigheid in de ronddeling der stembiljetten, slordigheid in derzelver afbaling, geheimhouding ten aan-

sien van de resultaten der stemming, trage opkomst der kiezers, algeheele uitsluiting der burgerij van alle stedelijke belangen, van alle stedelijke aangelegenheden.

»Geen wonder, dat door zulke hulpmiddelen, het onoffelijk doel, hetwelk het reglement beoogde, volkomen werd verwezenlijkt, en dat de raad van Amsterdam geworden is, wat het langs dien weg moest worden: het meest aristokratisch en het meest nietsbeduidend ligchaam der wereld, behebt met al de gebreken en al de zwakheden des ouderdoms en der oligarchie, gekenmerkt door een volslagen gemis van alle leven en kracht, behagen scheppende in de vadzige rust der werkeloosheid, ongeneeslijk in de gezetheid op het behoud van alle verouderde misbruiken, stuipachtig beschroomd voor den adem der openbaarheid, onbekwaam en ongeschikt voor elken vooruitgang. Van daar ook zoo vele daden en besluiten van den raad, die ieder uwer hebben bedroefd en verbaasd; van daar maatregelen en handelingen, even onverklaarbaar en ongelooflijk in ons tijdvak, als aan de groote meerderheid der verlichte burgers ongevallig.

»Of wilt gij eenen blik werpen op de provincie, op welker bestuur de stad Amsterdam bovenal eenen heilzamen en regmatigen invloed konde uitoefenen? Daar toch moest de krachtige voorgang der hoofdstad van het koninkrijk bij voorkeur al wat der verlichting tot sieraad kan strekken, vereenigen. Daar moest men de verdienstelijkste, de vrijzinnigste, de kundigste, de onafhankelijkste, de geestkrachtigste mannen van Nederland aanschouwen. En nogtans, wat zijn, wat beteekenen de provinciale staten van Noord-Holland? De afscheiding van Zuid-Holland heeft die vergadering van den weinigen-glaas, van de luttelste politieke waarde, welke zij vroeger mocht hebben, geheel beroofd. Zijn er in het gansche rijk provinciale staten, welke bij die van Noord-Holland achterstaan? Zij zelve, daarentegen, hoe ver staan zij beneden Zuid-Holland, Vriesland, Gelderland, en zelfs Utrecht! Welke weldaden, welke zegeningen, welke keuze heeft de provincie aan hare staten te danken?

»Of wilt gij uwen blik uitstreken op de Staten-Generaal, op die vergadering, welke gezegd wordt het Nederlandsche volk te vertegenwoordigen? Zuid-Holland heeft zijnen *Luzac*, Gelderland zijnen *van Dam van Isselt*, Utrecht zijnen *Goltstein*, Vriesland zijnen *Heemstra*, om van eenige andere uitstekende mannen niet te gewagen; eilieve, wien heeft tot dus verre Noord-Holland? Welke schitterende ster is uit 's rijks hoofdstad in 's lands vergadering tot nog toe opgedaagd?

»En nogtans, indien de stemgerechtigden de kiezers benoemen, desen verkiezen wederom de leden van den raad, die de provinciale staten, desen eindelijk de Staten-Generaal, en hoe vele graden en trappen in dit verwickeld samenstel moeten worden doorgeworfeld, hoe veel er in deze opklimming ook zoude kunnen uitdampen, eenig overschot van kracht zoude zelfs in de laatste vervorming overblijven, indien de onderste trap van verkiezing door leven en waarheid ware gekenmerkt.

»Welke is dan ook daarvan de uitkomst? Gij allen weet het, helaas! en droevig zijn de gewaarwordingen, welke het vaderlandlievend gemoed vervullen, bij de beschouwing van de algemeene gesteldheid der openbare aangelegenheden.

»De ministers — zij beweren, dat de beginselen, die in alle constitutionele landen der wereld eenparig zijn aangenomen, omdat zij uit het bloote begrip van den vertegenwoordigenden regeringsvorm als een noodwendig gevolg van zelve voortvloeijen, in het ongelukkig Nederland alleen niet gelden. Dwaalen, die zich niet verheffen kunnen tot het besef, dat de geheele omvang van het staatsregt eens volks, even weinig als van het burgerlijk regt, in den tekst eener beschrevene wet kan zijn opgesloten. Zij verloochenen alles, tot zelfs hunne eigene verantwoordelijkheid. Met eene lasthartigheid, welke alleen door hunne onwetendheid wordt geëvenaard, onkennen zij de koninklijke onschendbaarheid, werpende op hunnen koninklijken meester de blaam van hun eigen wanbestuur. Zich verlagende tot ondergeschikte dienars van een stelsel, hetwelk zij den moed niet hebben het hunne te noemen, krijgen zij even slaafsch voor den wil, die porte-feuilles kan geven en nemen, als zij aanmatigend en overmoedig zich plaatsen boven de vertegenwoordigers van het volk. Nietig en onbekwaam als zij zijn, is hun bewind onvruchtbaar, ten ware in belastingen en drukpers-vervolgingen. Zij schitteren alleen, wanneer hunne laatdunkendheid zich ontboezemt in uitvalen tegen de openbare meening, welke zij verachten, gelijk zij door haar worden veracht.

»Of wilt gij hunne werken nagaan?

»De geldmiddelen van den staat, ook nadat de natie meer dan duizend tonnen schats door vrijwilligen dwang heeft geofferd, zelfs naar de getuigenis der Staten-Generaal, in de meest jammerlijke verwarring en duisterheid.

»De belastingen (de ministers noemen die *dragelijk* en *gematigd*) tot druk der ingezetenen steeds hooger en hooger opgedreven.

»De betrekkingen met vreemde mogendheden op zulken voet geplaatst, dat Nederland bij niemand voor iets meer

telt. Ieder nieuw verdrag is eene nieuwe nederlaag. Selloos en onmagtig, bestaat de buitenlandsche staat van Nederland, uitsluitend in opofferingen en in pligtingen, en boezemt zijne weleer roemrijke diplomatie ander gevoel in, dan medelijden.

»De wetgeving, na meer dan dertig jaren onvoltooid onvolledig, een kwalijk geördend zamenvoegsel uit alle den en uit alle stelsels.

»De koloniën, buiten het bereik van de kennis der volksvertegenwoordigers geplaatst, beheerscht door de willekeur, welke noch personen, noch bezittingen gebiedt, onderworpen aan de afwisselende grillen van enkelen, ten prooi aan een stelsel, hetwelk alle verwoordelijkheid ontwijkt, en, terwijl het door zijne zaamheid de begerlijkheid van eenen geduchten naam aanmoedigt, tegen zijne onderhoorigen beurtelings door daden van geweld handhaaft, of door contracten pensioenen voor zich geheimhouding en strizwijgen koop

»De marine — waar is de Nederlander, die zonder blos der schaamte en der verontwaardiging den verneder staat kan aanschouwen van een wapen, weleer de magt de glorie van het vaderland?

De inwendige gesteldheid des lands allerwege getuigt van de zorgeloosheid, van de nietswaardigheid, van de vruchtbaarheid en van de onbekwaamheid van het bewijs hetwelk, als ware het met toelag, den nationalen voorspreedelijk ondermijnt. Voor eenige jaren kwam een minister aan de vertegenwoordigers van het volk vertellen, dat hier te lande een stelsel was uitgevonden, beter dan de Fransche, beter dan het Engelsche, beter dan het Belgische, beter dan het Duitsche stelsel, om het land zonder geldelijke opofferingen met een net van spoorwegen te begiftigen. Welke zijn de vruchten van dat fonkelnie stelsel? Wat konden de Nederlandsche ministers meer minder doen, indien zij aan Antwerpen en aan Hamburg verkocht waren? Onze verbinding met het buitenland wor verwaarloosd, onze verbinding met onze kostbaarste koloniën afhankelijk gesteld van Britsche welwillendheid. Ten koste van den Nederlandschen koophandel en van de Nederlandsche scheepvaart, ten koste van de toekomst van het vaderland, zijn de ministers, wier zorgen alleen tot het oogenblik zich bepalen, op niets bedacht, dan om de jaarlijksche middelen tot de grootste hoogte op te drijven, om hun behoud-stelsel, zoo lang het lijden kan, te voeden. Armwezen, landverhuizing, geneeskundige regeling, boekhandel, waarborg van goud en zilver, octrooien van uitvindingen, onderwijs, tienden, belasting-stelsel alles in één woord, is voor de ongelukkige stuurlieden, aan wie het beleid van het schip van staal is opgedragen, zandbank en klip.

»Aan hen, die zich vertegenwoordigers van het Nederlandsche volk noemen, ontbreekt niet de kennis van deze droevige gesteldheid van zaken, maar hun ontbreekt de moed om die door krachtig werkende middelen te hervormen en te verbeteren.

»De Staten-Generaal hebben in een woordenrijk verslag op den algemeenen gang van ieder der departementen van bestuur de meest zwaarwichtige en de meest onwederlegbare aanmerkingen gemaakt — en hebben geëindigd met de budgets van al de departementen aan te nemen.

»De Staten-Generaal betreuren de miskenning van de ware behoeften en belangen des lands, maar zij zijn huiverachtig, zij zijn beschroomd, om die behoeften en belangen in krachtige taal aan den koning kenbaar te maken.

»Dat in Amsterdam, in 's rijks hoofdstad, de verlichte en onafhankelijke burgerij door hare krachtige en eerbiedwaardige houding toone, den moed te bezitten, die aan 's lands vertegenwoordigers ontbreekt!

»Dat de eerste trap der verkiezingen eene waarheid worde!

»Stemgerechtigde medeburgers! gij hebt het in uwe magt, de mannen, die zich om hunne gezetheid op de voortuukeling van den ouden, ongelukkigten slenter, mannen van behoud noemen, door eene enkele daad te verbazen.

»Toont hun, dat al de kunstige verwickelingen van hun reglement voor u geene hinderpalen zijn; toont hun, dat al hunne berekeningen door uwe geestdrift falen; toont hun, dat al hunne ontwerpen op uwe vaderlandsliefde schipbreuk lijden.

»Zij willen de versnippering en de verspilling van uwe alleenstaande stemmen: vereenigt u!

»Zij willen u van allen staatkundigen invloed berooven: handhaaft uwe regten!

»Zij willen de flauwe heerschappij eener oligarchie: dat de tegenwoordige verkiezing een krachtig protest daartegen zij!

»Zij willen de openbare meening niet voeten trappen: doet hen hare kracht ondervinden!

»Gij allen, die u beroemen kunt, alreeds in 1846 door uwe stemmen de zegpraal te hebben beslist, werkt daartoe, in 1847 met vernieuwden ijver mede!

»Gij, die thans voor de eerste maal aan het werk der stedelijke verkiezingen de bedrijvige hand legt, spoort ook anderen door uw voorbeeld, door uwen invloed aan, om de overwinning te helpen voltooijen!

»Dat geene enkele stem verloren ga, want van eene enkele stem kan de beslissing afhangen.

»Ieder goed burger is verplicht, naar zijn vermogen mede te werken tot bevordering der algemeene belangen, langs den eenigen weg, die hem is overgebleven.

»Uwe keuzen zullen eene onberekenbare waarde hebben, als de openbare uitdrukking der volksstem van de hoofdstad.

»Geeft uwe stemmen aan kiezers van zelfstandige gevoelens, van vrijzinnige beginselen, die op hunne beurt voorstanders van vooruitgang in den raad brengen, opdat die raad zij, wat hij zijn moest — de vertegenwoordiging der burgerij.

»Geeft uwe stemmen aan mannen, die den burgerlijken moed hebben, om kordaat voor hunne overtuiging uit te komen, en openlijk als kandidaten op te treden.

»Vwaar ook de geest van laauwheid, van schroom, van bekrompenheid, van vooroordeel, van flauwhartigheid heersche, de burgerij van Amsterdam geve aan geheel het vaderland het voorbeeld van ijver, van moed, van geestdrift, van vrijzinnigheid, van onafhankelijkheid.

»Doordrongen van het levendig besef, dat dit tijdperk van vernedering en achteruitgang zulk een grootsch en schoon voorbeeld van de hoofdstad van het koninkrijk vordert, roepen wij u op, om met eenparigheid uwe stemmen alleen te geven aan bekende, voorstanders van bedaarden en krachtigen vooruitgang, en die op hunne beurt door fiksche en u welgevallige keuzen aan de roepstem der burgerij zullen beantwoorden, gelijk zij niet gearzeld hebben, in hunne vrijwillige en openbare optreding als kandidaten den eervollen waarborg te geven van zelfstandigheid en burgermoed.

»Ziet hier, stemgerechtigde medeburgers, de namen der vrijzinnige kandidaten voor 1847:

»De heeren mr. H. Beijerman, E. van de Velde, J. F. Broms, dr. P. H. Suringar, mr. P. M. G. van Hees, A. ten Cate, J. A., mr. A. S. van Nierop, A. Scheuten, mr. J. W. Tydeman, M. de Bruyn, Cz., C. Bunge.

»Door het uitbrengen uwer eenparige stemmen op deze uwe medeburgers, huldt gij waardiglijk het beginsel van vooruitgang, toont gij den hoogsten prijs te stellen op uw burgerrecht, en verzekert gij de zegpraal der goede zaak. Daardoor bevordert gij, als kordate en goede burgers, de optreding in den raad en in den staat van mannen van kracht en van kunde, die eenmaal een einde zullen maken aan den toestand van vernedering en achteruitgang, waarin het heerschende stelsel en de tegenwoordige bestuurders het vaderland hebben gedompeld.

»Wij vermoenen onzen lezers in het algemeen, doch nazien stadgenooten in het bijzonder, geene ondiensat te doen, met hen opmerkzaam te maken op de merkwaardige son-eclips, welke op den 9den october zal plaats hebben, zijnde eene centrale ringvormige sonverduistering, zichtbaar in gansch Europa, de noordelijke helft van Afrika en het grootste gedeelte van Azië.

»Volgens de berekeningen van den heer L. Janse, te Middelburg, gegrond op de elementen, voorkomende in de *Nautical Almanac* over 1847, zal te Amsterdam het begin der verduistering voorvallen 's morgens ten 6 uur 35 minuten 39 seconden, en het einde 's morgens ten 9 uur 13 minuten 28 seconden.

»De schijngestalten dezer eclips zullen zich in laatstgenoemde stad vertoonen, zoo als op de hieronderstaande schetsteekening vrij naauwkeurig is afgebeeld en welke is overgenomen uit het belangrijk jaarboekje over 1847, dat telken jare, op last van zijne Majesteit den koning, door eenen onzer beroemdste wiakundigen, wordt uitgegeven.

Mengelwerk.

Varia.

's Gravenhage, — augustus.

De Leipziger *Deutsche Allgemeine Zeitung* meldde, dezer dagen, dat, in den laatsten raad van ministers, voor het vertrek des konings gehouden, de ministers van binnen- en buitenlandse zaken zouden hebben verklaard hunne portefeuilles te willen nederleggen, en zich nog slechts met dezelve te willen belasten, totdat de koning hunne opvolgers zou hebben benoemd. Hoe weinig kent het Leipziger blad de bedoelde ministers! De graaf NAPOLEON VAN RANDWIJCK, wel is waar, zou niets liever wenschen, dan zijne portefeuille te mogen nederleggen en naar zijn gouvernement van Gelderland te kunnen terugkeeren. Maar sulks is graaf NAPOLEON niet veroorloofd. Het Binnenhof is zijn Eiba; hij mag er niet uit; zijne portefeuille is hem opgelegd, hij moet ze dragen. Hij draagt ze als de soldaat op marsch zijn azaargepakten randsel, dien hij gaarne afwerpen zou, kon hij er buiten. Want graaf NAPOLEON is eersuchtig, en graaf NAPOLEON is arm. Arm en eersuchtig, eersuchtig en arm, kan hij niet leven zonder post. En nu heeft *Men* hem slechts de keuze gelaten tusschen de portefeuille van binnenlandsche zaken of... niets. En dan, de graaf VAN RANDWIJCK heeft toevallig een aantal kinderen. Ook voor die kinderen moet de budget-carrière werden open gehouden, aangebaand. Mogen al, bij veranderde tijden, de namen der Randwijcksche spruiten zijn veranderd, en de voornamen der BUONAPARTE'S thans voor ORANJE-voornamen hebben plaats gemaakt, zijn WILLEM, zijn FREDRIK, behooren toch nog andere aanspraken op 's vorsten gunst te kunnen opperen. NAPOLEON VAN RANDWIJCK zelf dus, in 's hemels naam, minister blijven, ... totdat de Heer zijnen dienaar in vrede late gaan!

En *sieur* DE LA SARRAZ? HENRI ANSELME IGNAÇE DE LA SARRAZ, Nederlander van hart als van naam, de held van Mons, wat zou hij zijn, zonder zijne portefeuille? Wat zouden dan zijne vrouw en zijn zwager aan hem hebben? Wie waarborgt den bisschop van Gerra, bij een anderen adjudant des konings, een niet apostrofisch sin te zullen vinden?

Wat men ook zegge: Geen der *vampyrs*, die als ministers de Nederlandsche Maagd uitsuigen, is veersijziger ondersteund dan de heer HENRI ANSELME IGNAÇE DE LA SARRAZ. Door middel van zijne traktement heeft hij zich de gunst van België, Rusland en Hannover verworven; door zijne verdediging van Laboang en Borneo, die van Engeland; door zijne toejuiching van Krakau's moord, die van Oostenrijk en Pruisen; en door zijne overlevering van het minderjarige Nederlandsche protestantsche meisje aan den bisschop van Turijn, den in Nederland, naat het schijnt, thans altermogenden steun van den bisschop van Gerra.

Zoo lang Gerra in Nederland heerscht, blijft *sieur* HENRI ANSELME IGNAÇE DE LA SARRAZ Y LOYOLA minister van buitenlandsche zaken, *ad vitam*; hij moge sulks wenschen of niet.

De heer AIKEMA, luitenant van den generaal-staf, is, dezer dagen, benoemd tot gouverneur van den erfprijs. Die benoeming is door velen uitsluitend toegeschreven geworden aan de prinses VAN ORANJE, omdat de heer AIKEMA bekend staat niet alleen als een officier van uitstekende militaire talenten, maar ook als een man van zeer vrijzinnige en anti-jesuitische gevoelens. Zekerlijk, zoodanige keuze zou der edele prinses waardig zijn; maar daar de heer AIKEMA steeds verwijderd leefde van het hof en noch van adellijke, noch van parvenu-afkomst is, maar tot eene deftige Amsterdamsche familie behoort, zoo vraag ik: hoe zou de prinses VAN ORANJE den verdienstelijken luitenant hebben kunnen onderscheiden?

Het schijnt, derhalve, veelmeer eene bijzondere omstandigheid te zijn, die hier heeft voorgezeten, of wel eene op militaire kunde alleen gegronde keuze, dan wel de bedoeling om vrijzinnige gevoelens in het jeugdig gemoed te zaaijen. Misschien ook heeft *men* gedacht, dat »vreemde en holle theoriën» nog niet gevaarlijk konden zijn bij een knaapje van zeven jaren.

Politiek is inderdaad het laatste, waarmede de jeugd zich bezig houdt.

Alvorens het prinsje voor politieke indrukken vatbaar worde, zullen er ten minste nog wel zeven jaren verloopen. En in zeven jaren, dacht *men* wellicht, verandert zich veel bij den mensch. Wie weet of de heer AIKEMA, die thans zeer vrijzinnig is, over zeven jaren geen vurige behouder zal wesen?

Men kan hem kruisjes aanhangen, jonkheerlijken, wie weet?

Hope men intusschen het beste; want de heer AIKEMA geldt voor een man van even veel karakter als kunde. Hope men, dat de prinses VAN ORANJE zich steeds geluk wenschen zal, te hebben medegewerkt, om den heer AIKEMA over te halen tot aanvaarding van de hem opgedragen belangrijke taak.

Het stedelijk bestuur van Arnhem onderscheidt zich waarlijk op eene eervolle wijze: zoo wel de morele als de materiële belangen der burgerij worden door hetzelfde waardiglijk en verstandig behartigd. Het verfraaijen der stad, het zeer ruime en schoone feestgebouw aan den prachtige Velperweg, de gulle ontvangst der vreemde bezoekers, dat alles kan niet anders dan een steeds toenemend getal vreemdelingen lokken, de welvaart en het vertier der gastvrije stad schragen. Ziedaar dus voorzeker welbesteedde uitgaven, ware oeconomie. Door nu ter gelegenheid der kermis, het bedelmuziek en dergelijk gespuis te weren, heeft het Arnhemsch bestuur getoond, de betamelijkheid en zedelijkheid te willen handhaven; terwijl andere, min-kiesche stedelijke besturen hunne toelating van gemeld gespuis gewoonlijk voldoende meenen te verschoonen, door het aanvoeren, dat de stedelijke kassen worden gestijfd door de gelden, welke dat bedelvolk voor dezelfs toelating of patent betaalt.

Ingezonden stukken.

Het Nederlandsch instituut en de Nederlandsche taal.

Het Nederlandsch instituut heeft eene gelukkige inspiratie gehad. Het heeft besloten zich te constitueren als hof van cassatie, ten einde met kracht tegen de schending der Nederlandsche taalwetten te waken. Inderdaad is zoodanige tusschenkomst hoogmoedig: Na onze staats-instellingen is er niets, waarin meer misbruiken en onwettigheden zijn ingeslopen dan in onze taal. Dag op dag hooren wij onze ooren verscheuren door de afschuwelijke en onuitstaanbaarste Gallicismen, Anglicismen, Germanismen en verdere *ismen*. Het is een waar barbarismus, eene tweede Wandalen-overveldiging. Het is met het grootste genoegen, dat wij eindelijk zich iemand zien gereed maken, dien Augias-stal te reinigen.

Het instituut is begonnen, met de toeregistelling van negen indringers, die hun inboorlingschap niet kunnen bewijzen, namelijk:

1. VAN AF; zoo wij wel hebben is dit eene uitvinding der *opregte* NEDERLANDSche pers. Zonder genade ter dood veroordeeld.

2. ROED DE TAFEL; waarschijnlijk van geboorte een Engelschman. Hier niet gangbaar.

3. IERAND'S GEVOELN DEELN of HEN GEVOELN DEELN. Onhollandsch: *Deelen is in deelen scheiden*. Een gevoelen deelen is dus: *Een gevoelen in deelen scheiden*. APPELEN kan men deelen, maar GEVOELNEN niet.

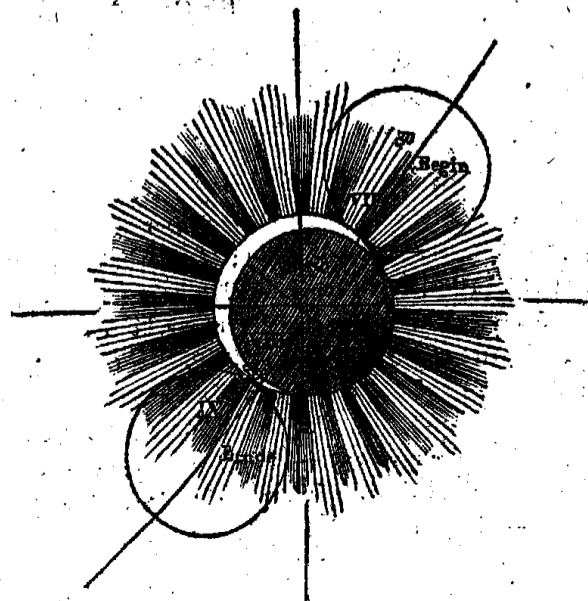
4. WETENSCHAPPELIJK DOORGEVOERD, WETENSCHAPPELIJK DOORVOERING. Een verdwaalde kennekemaaijer, waarschijnlijk met den hooicoogst hier achtergebleven. Veroordeeld om over de grenzen naar zijn eigen *Heimath* terug te worden gebracht. *Doorvoeren is van de eene plaats naar de andere transporteren*.

5. DEZELVE, DEZELFS, DEZELVEN, DEZELVE, HETZELVE. Eene geheele boevenfamilie, die, na lange jaren van het vertrouwen der Nederlanders misbruik te hebben gemaakt, met hare talrijke spruiten en afstammelingen, *moestdeszelfs*, *knarstdeszelfs*, *luistdeszelfs*, zonder genade uit het Nederlandsche gebied wordt gebannen.

6. DAADZAAK; een van BILDERDIJK'S *58tes noires*. Tot niets goeds te gebruiken en derhalve tot de galg verwezen.

7. DAADWERKELIJK. Veroordeeld tot dezelfde straf.

8. OPVALLEND. Een afschuwelijk moeffrikantisme. Waarschijnlijk hier te lande ter stuk ingevoerd met eene partij Westphaalsche hammen. Mag in geen

fatalelijk land gedoogd worden. Waarop valt men?
Op den grond?

9. DOELTREFFEND. Het arrest van het instituut in de zaak van dezen beschuldigde luidt aldus:

»Dit woord is thans zeer in zwang gekomen, in plaats van het vroeger zoo algemeen gebruikte *doelmatig*. Hoe men over het laatste woord moge oordeelen, het eerste kan ontegenzeggelijk daarvoor niet altijd in de plaats treden, en is in vele gevallen af te keuren.

»Men kan, bij voorbeeld, niet zeggen: *NAPOLEON had doeltreffende maatregelen tegen Rusland genomen, die nogtans bij de uitkomst hebben gesfaald.* Maar wel: »de maatregelen door *NAPOLEON tegen Rusland genomen waren niet doeltreffend, maar nogtans WEL BERAAMD,* of, gelijk men vroeger plag te zeggen en te schrijven »doelmatig.»

Wij hopen, dat het instituut den moed niet zal laten zakken, en deze verdienstelijke taak niet zal laten varen. Want er zal wat te doen vallen.

Onze dagbladen, onze tijdschriften, onze vertalingen en onze oorspronkelijke werken schijnen met elkander eene wedren te houden, wie het slechtst Hollandsch zal schrijven. Tot nu toe is het *Handelsblad* alle anderen verre vooruit en behaalt jaarlijks de premie. Maar de kans staat dan ook niet gelijk. Het *Handelsblad*, dat over een groot kapitaal kan beschikken, bezoldigt sinds jaren iemand, die uitsluitend belast is met het versieren van nieuwe *Handelsbladsche* woorden en uitdrukkingen en daaraan is dan ook zijne superioriteit in dit vak toe te schrijven. Van daar worden wij dagelijks vergast op die keurige verhalen van Amsterdamsche heeren en dames, die, door eenen val uit een zolderluik of dakvenster, hunne hoofden of hunne armen en beenen: *belangrijk beleedigen* (interessant offenseren), in het Hollandsch gezegd: *zwaar kwetsen of erg bezeeren.* Yandaar die ongelooftelijke verhalen, van paraplu's, braceletten, armbanden en wandelstokken, die vermist zijn, — *gwaarde van de gracht naar de straat.* (Het bezitten van dergelijke *wandelende gereedschappen* schijnt eene Amsterdamsche specialiteit te zijn. Althans in andere steden zijn wij er nooit tegengekomen.)

Eyengewel mag het *Handelsblad* veelal zijne krachten inspannen, om de voorste op de baan te blijven. Er zijn er, die beginnen hem dicht op zijde te streven. Zelfs de *Arnhemse Courant*, die lang in de achterhoede was, heeft in den laatsten tijd groote *voortschrijdingen* gemaakt. Het liefelijke woord *STAATSTREKKEN* kan wel tegen een dozijn *Handelsbladsche* fabriekaten opwegen.

Ik hoop, dat het instituut eene lijst zal laten drukken, waarin zij al die vreemde vagebonden en landloopers, die hier geen te huis hebben en onze eigene goede oud-Hollandsche woorden komen onderkruipen en verdringen, — anderen tot een afschrikwekkend voorbeeld — met groote vuurroode letters, en opgave van waren naam en van woonplaats, aan de kaak zal zetten. Wat zal ik mijn hart ophalen als ik die vreemde snoeshanen daar op het schavot zie staan!

Onderwijl bied ik aan de commissie het volgende raadsgelachtige opschrift aan, dat mij onlangs ter oetijfering werd toegezonden:

»De koning is vastbesloten, de afstemming der begroting, door de volksvertegenwoordigers te benutten, ten einde, door eenen staatsstreek, de constitutionele regering te onderbreken, en in eene absolute te verwandelen.»

Ik moet bekennen, dat mijne kennis niet ver genoeg gaat om zulk een *locus corruptus* naar behooren te amenderen. Ik heb er echter de volgende conjecturen opgemaakt:

1o. »De koning is vastbesloten.»

Voor vastbesloten stel ik voor, te lezen: *vast besloten.* Dan kan men het zóó uitleggen: »De koning is vast» dat is, de koning is gebonden. »De koning is besloten» dat is, de koning zit in de kast; want besloten is, wat in de kast is. »De koning is vast besloten,» beteekent dus: De koning zit gebonden in de kast.

2o. »De afstemming der begroting.» Wat afstemmen is, weet ik evenmin als wat goedstemmen is. Hier weet ik voltrekt geen weg mede.

3o. »De volksvertegenwoordigers.» Dit is zeer gemakkelijk. *Vertreden* is *vertrappen.* *Volksvertegenwoordigers* zijn dus *volksvertrappers.* Men zegt ook wel eens: hij

is sich gaan *vertreden*, dat is, hij is wat gaan *wandelen.* Maar die beteekenis kan hier stellig niet goed zijn. Wat toch zou een *volkswandelaar* beteekenen? of iemand die op het volk wandelde?

4o. »Benutten.» Ook al een onbegrijpelijk woord. Wat *nut*, *nuttig* en *nutteloos* is, weet ik; doch hoe ik iets zal *nutten* of *benutten* is mij onbekend.

5o. »Staatsstreek» kan slechts één van beiden beteekenen; of *staatsaardigheid*, of *staatsgeniepigheid.* Zoo zegt men, bij voorbeeld, o! hij doet zulke *streken* d. i. hij is zoo *aardig*; of: pas op, want hij heeft *streken*, dat is, hij is *geniepig.*

6o. »Te onderbreken.» Wat *breken* is, is bekend. *Onderbreken* zal, dunkt mij, moeten beteekenen: *onder iemand braak plegen*; bij voorbeeld wanneer de ééne dief op de eerste verdieping en de andere *beneden aan straat* inbreekt.

7o. »Te verwandelen,» moet duidelijk zijn: *te verwandelen* (*ALLER TROR LOIN*). Men zou het geheel dus zoo kunnen lezen:

»De koning is gebonden in de kast, de? »der begroting door de volksvertrappers te? »ten einde door eene staatsaardigheid (of staatsgeniepigheid) braak te plegen onder in de constitutionele regering en te ver te wandelen in de absolute.»

Advertentiën.

Heden beviel voorspoedig van eene welgeschapene DOCHTER, *ESTHER FRANKLIN*, Echtgenoot van *ARNHEM*, *JACOB L. PRINS.* den 7den September 1847.

Eenige kennisgeving.

Heden ontsiep alhier aan een verval van krachten, in den ouderdom van 88 jaren, de Heer *R. E. baron VAN DORTH VAN HET MEDLER*, Ridder der Orde van den *Nederlandschen Leeuw*, en Lid van de *Ridder-schap in Gelderland.* HUIZE MEDLER, bij VORDEN, den 2den September 1847.

AKEN-MAASTRICHTER-SPOORWEG.

AANBESTEDING DER WERKEN op Nederlandsch Gebied.

De Gemeenschappelijke Directie, voornemens zijnde, over te gaan tot de AANBESTEDING der WERKEN voor DEN AANLEG VAN HET GEDEELTE VAN DEZEN SPOORWEG op Nederlandsch Gebied, MET ZIJTAK NAAR DE DOMANIALE KOLENMIJNEN TE *KERKRADE*, brengt bij deze ter kennis van de gegadigden, dat het daartoe betrekkelijk bestek, met de lengte-profilen en berekeningen, tot den 21sten September aanstaande, ter inzage liggen in hare bureaux te *Maastricht*, *Capucijne-straat*, No. 1101, en te *Aken*, *Wierichsbongwaard*, No. 1304; zullende, van den 10den tot den 21sten September, door de beambten der Maatschappij, aan de gegadigden de verlangde inlichtingen op het terrein gegeven worden.

De Werken voornoemd zijn verdeeld in zes perceelen, waarvoor, hetzij geheel, hetzij voor een of meer perceelen te samen, zal kunnen ingeschreven worden.

De verzegelde inschrijvings biljetten met opschrift: *Inschrijvings-Biljet voor den Aanleg van perceel van den Aken-Maastrichter-Spoorweg,*

kunnen, vóór of uiterlijk op den 21sten September aanstaande, tot des avonds ten 7 ure, in een der opgegevene bureaux worden bezorgd.

De opening dezer biljetten zal plaats hebben den 22sten September, des voormiddags ten 10 ure, in het bureau te *Maastricht*, en in bijzijn der aldaar tegenwoordig zijnde inschrijvers.

Maastricht, den 17den Augustus 1847.

De Directie der Aken-Maastrichter Spoorweg-Maatschappij: *W. CLERMONT*, Directeur.

De Notaris *Mr. J. B. NIJHOFF*, te *Arnhem* gevestigd, maakt bekend, dat het HUIS en ERF van *D. B. LOOMAN*, et uxor, onder *Arnhem*, aan het buiten Cingel, buiten de Valper-Barrière, Kadaaster Sectie D, No. 718; groot 1 Roeden en 9 Ellen, is ingezet op f 2875.

De toeslag blijft bepaald op den elfden September aanstaande, in den *Vergulden Arend*, in de Rijnstraat, te *Arnhem*, des avonds ten 7 ure, zullende als dan tevens geveild en verkocht worden: Eene ZITPLAATS in de Groote-Kerk, te *Arnhem*, No. 6, op de 7de Bank, in het Zuider Middelpand, benevens twee ZITPLAATSEN in de S. Jans Kerk aldaar Nos 3 en 4, op de vierde Bank.

VERKOOPING.

De notaris *VAN ELSBROEK*, te *Nijmegen*, zal, op Vrijdag den 10den September 1847, namiddags ten 5 ure, ten Huize van *J. DAAMS* te *Lent*, op hoogen doen inzetten;

Onder Bommel.

1o. Een perceel BOUWLAND, aan de *Karsse* gelegen, Kadaaster Sectie B, No. 124, groot 3 Bunders, 32 Roeden en 10 Ellen.

2o. Een perceel BOUWLAND, naast het voorgelegene, Sectie B, No. 125, groot 3 Bunders, 59 Roeden.

3o. Eenen UITERWAARD, de *Ravenswaai* weide genaamd, groot 10 Bunders, 41 Roeden en 10 Ellen, te veilen in 2 perceelen en massa.

††† Ten overstaan van den te *Doetinchem* residentenden Notaris *J. D. PASTEUR* zal, op Maandag den 20sten September eerstkomende, de inzate, en den 4den October daaraanvolgende, telkens des voormiddags ten 11 ure ten Huize van den Kastelein *ZIP*, voor de Gr poort, te *Doetinchem*, de finale verkoop plaats hebben van

Het TIENDREGT, van ouds bekend onder de naam van de *Zelhemsche Zak- en Bloettiend*, geheven wordende van 31 verschillen BOEREN-ERVEN, allen onder *Zelhem*, Arrondissement *Zutphen*, gelegen, zulks in perceelen en massa's, breeder bij biljetten omschreven; en is hiervan nader onderrigt te bekomen ten Kantore van den Heer Advokaat en Procureur *Mr. J. VAN DIJK*, *Zutphen*, en bij voornoemden Notaris te *Doetinchem* alwaar de Bewijzen, Verkoops-Voorwaarden en Opgave der opbrengst 8 dagen vóór den inzet ter inzage zullen liggen.

TE KOOP

Een bijna nieuw BILJARD met TOEGEBEHOOREN. — Te bevragen, met franco brieven, onder de Letter O, bij de Uitgever der *Arnhemse Courant*.

††† MEN VERLANGT, omsreeks 10 Februari of 10 Mei 1848, te *Oosterbeek* *Velp*, *Bozendaal* of in de nabijheid van *Arnhem*, in eene bevallige ligging, nabij wandelingen. TE HUREN, of tegen billijken prijs TE KOOPEN:

Een HERRENHUIS, voorzien van zes of zeven VERTREKKEN, DIENSTBOEDEN-KAMER, KEUKEN, KELDERS en verdere GEMAKKEN, met ingaderende MOESTUIN, genoegzaam opleverende voor een klein huisgezin. — Adres, met gefrankeerde brieven en opgave van ligging, uitgestrektheid en prijs, onder de Letter M, bij den Boekhandelaar *J. G. STENFERT KROESE*, te *Arnhem*.

††† Binnen *Arnhem* wordt, voor de winter maanden, TE HUUR gevraagd een ruime en GEMEUBILEERD BOVEN- of BENEDENHUIS. — Men gelieve zich, met franco-brieven en nauwkeurige opgave van stand en getal kamers te adresseren bij den uitgever dezes, onder de Letters R. K.

Algemeene Expeditie-Maatschappij.

Bij deze wordt ter algemeene kennis gebracht, dat de Heer *J. P. JONKER* voor de betrekking van Directeur van de bovengenoemde Maatschappij bedankt hebbende, op heden daartoe is benoemd en aangesteld de Heer *C. VAN DER HORST*, als Ondernemer van de *Diligence-Diensten Concordia* genoegzaam bekend.

Amsterdam, 4 September 1847.

Namens de Directie:
De Contrôleur,
W. VAN EIJK.

Marktprijzen.

Nijmegen, 6 september 1847.

Tarwe vond tot verhoogde prijzen zeer genegen kopers: *Hooglandse* f 13 à f 12.50; *Inlandse* en *Cleefse* f 11.35 à f 12.50; voor *Inlandse* Zaa-Tarwe is f 13.25 besteed. — Rogge veel ter markt en daardoor traag afgegaan van f 7.50 tot f 8.50. — Gerst in één doen: *Winter* f 5.75 à f 6.25; *Zomer-Gerst* f 5.60 à f 6. — *Boekweit* willig: f 8.25 à f 9.25 naar deugd. — *Haver* f 3 à f 4.50 als voren. — *Erwt* slap; van *Groene* was slechts een enkel partijje ter markt, hetwelk à f 13½ is verkocht. — *Grauwe* f 11 à f 14.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 7 Sept. 2 El 5 Palm 8 Duim; gew. O D. gev. 12 D.

Te *Arnhem*, bij *C. A. THIEME*, Boekdrukker.